

Bibliothèque des Riches Claires

Rue des Riches Claires 24

Vanaf 19h00 tot 19h30

Vanaf 20h30 tot 21h00

Joseph Pearce zal deze twee auteurs in het Nederlands lezen:

Joseph Pearce / België

Joseph Pearce (1951) groeide op in Vilvoorde en woont nu in Antwerpen. *Land van belofte* (1999), de familiechroniek van zijn joodse familie van vaderszijde, vestigde meteen zijn naam als schrijver.

Daarna verschenen zeven romans: *Koloniale waren* (2001), *Maanzaad* (2002), *Met gebalde vuisten* (2004), *Het belang van Edward Lindeman* (2006), *Vaderland* (2008), *Schoolslag* (2011) en *Suikertantes* (2012). Pearce schrijft ook een sportcolumn voor *De Standaard*.

Land van belofte

De dag dat hij veertien werd hoorde Joseph Pearce dat zijn vader geen Engelsman was, maar uit Duitsland kwam en van Joodse afkomst was. Pearce is al drieënveertig als hij ertoe komt zijn Joodse familie op te zoeken. Dat blijkt geen sinecure. De familie is uiteengeslagen door de Tweede Wereldoorlog en leeft verspreid over de hele wereld: tantes en neven wonen in Engeland, de Verenigde Staten, Israël, Bolivia, Australië en Zuid-Afrika. Sommigen hebben, net als de vader van de auteur, niet of nauwelijks met hun kinderen over hun verschrikkelijke ervaringen gesproken. Pas als Joseph Pearce hen opzoekt, besluiten ze te spreken. *Land van belofte* vertelt hun verhaal.

Emil Tode / Estland

Tõnu Õnnepalu (1962, pseudoniem Emil Tode), kreeg bekendheid met de novel *Piiririik* (Grens Staat, 1993), dat de Baltic Assembly's jaarlijkse literaire prijs kreeg en in 19 talen werd vertaald. Hij was de redacteur van het literaire magazine *Vikerkaar* en de voorzitter van de Estlandse Instituut in Parijs. Doorheen zijn proza en gevoelige, opmerkelijke poëzie, zoekt hij het antwoord op diverse cruciale menselijke vragen. Õnnepalu is een meester in het creëren van sfeer en uitzonderlijk in het schrijven over de mens en natuur: zijn boeken zijn rijk aan subtiele nuances en trieste schoonheid. Vaak maakt hij gebruik van dagboek vorm in zijn werk.

Grensgebied

Vertaling: Cornelius Hasselblad, Marianne Vogel

Een jonge, naamloze ik-figuur, afkomstig uit Estland, onthult in korte brieven zijn opmerkelijke leven. Hij beschrijft hun uitstapje naar Amsterdam - een stad die hij op ironische toon observeert - en schetst zijn vroege jeugd in het voormalige Sovjet-Estland. In dit leven botsen twee werelden voortdurend op elkaar: een machteloze en een machtige, een hulpeloze en een zelfverzekerde. De schoonheid en rijkdom van de westerse wereld roepen in de hoofdpersoon de onbedwingbare behoefte op tot vernietiging - niet alleen van die wereld, maar tenslotte ook van zichzelf. Aan het eind van de brievenreeks bevindt hij zich dan ook in een grensgebied tussen realiteit en hallucinatie.

De 19h45 à 20h15

De 21h15 à 21h45

Marianne Sluszný lira en français ces deux auteurs :

Joseph Pearce / Belgique

Joseph Pearce (1951) a grandi à Vilvorde et habite actuellement à Anvers. Avec *Land van belofte* (Terres de promesse, 1999), une chronique familiale de la famille juive de son père, il a su immédiatement se faire un nom dans le monde littéraire. Depuis, il a publié sept romans : *Koloniale waren* (2001), *Maanzaad* (2002), *Met gebalde vuisten* (2004), *Het belang van Edward Lindeman* (2006), *Vaderland* (2008), *Schoolslag* (2011) et *Suikertantes* (2012). Pearce publie aussi un billet sportif dans les colonnes du quotidien *De Standaard*.

Terres de promesse

Traduction : Guy Rooryck

Le jour de ses quatorze ans, Joseph Pearce apprend que son père n'est pas un Anglais du nom de Vernon Pearce. Vernon Pearce s'est d'abord appelé Werner Peritz, né à Breslau (aujourd'hui Wrocław) en 1922. Sa famille, pour autant qu'elle ait échappé à l'holocauste, s'est trouvée jetée aux quatre coins du monde. Peu avant 1990, Pearce ressent soudain l'urgence d'arracher à l'oubli l'histoire de sa famille paternelle et de sa dispersion. *Land van belofte* (Terres de promesse) n'est pas une simple recherche de racines, encore moins une quête identitaire. C'est une réflexion subtile sur le sens et les implications de ce qui reste l'événement majeur du XX^e siècle, à travers l'étude d'une ou deux générations de rescapés, jetés dans la diaspora.

Emil Tode / Estonie

Tõnu Õnnepalu (1962, pseudonyme Emil Tode) est poète, essayiste et romancier estonien. Après avoir débuté comme poète, il a connu en 1993 un immense succès critique et public avec *Piiririik* (Pays frontière). Ce roman sulfureux et ambigu relate la découverte de la société capitaliste par un boursier d'Europe de l'Est à Paris. Il a publié par la suite trois romans et a traduit en estonien l'intégralité des *Fleurs du Mal*. Un long séjour à Paris lui a inspiré un volumineux journal intellectuel, *Exercices* (2002). Son dernier ouvrage, *Paradiis* (Le Paradis, 2009), est un essai mémoriel sur un petit village de l'île de Hiiumaa où il a vécu dans sa jeunesse.

Pays Frontière

Traduction : Antoine Chalvin

Dans ce roman poétique et impressionniste, les événements ne jouent pas un rôle essentiel. Ils constituent simplement une trame assez lâche sur laquelle le personnage principal tisse une sorte d'autoportrait mental. Pour le lecteur occidental, et français en particulier, ce roman permet d'entrevoir comment un intellectuel est-européen ressent, au début des années 1990, le décalage social, économique et humain qui existe entre l'Europe de l'Est et l'Europe de l'Ouest. Ce livre est donc, en un sens, très lié à son époque, mais la qualité de son écriture et la profondeur du portrait humain lui confèrent aussi une dimension intemporelle, qui lui vaut aujourd'hui d'être considéré comme un classique de la littérature estonienne contemporaine.